

Conrad Schick (1822–1901)

vízvezeték 90–115 méterrel magasabban fekszik, mint a Templomhegy, amely 735 méterre van a tengerszint felett. A vezeték látszólag főleg ka-nyargására azért volt szükség, hogy a víz esési szögét szabályozhassák: az Arrub-vezeték kilométerenként 3,6–4,5 métert esett, ami 0,15–0,19%-os esési szögnek felel meg. Az ún. „magas” vezeték, amely a Salamon-medencétől rövidebb úton szállította a vizet a mai Jaffa-kapuhoz, a leginkább elfogadott álláspont szerint az Kr. u. 2. század első felében épült, bár *Charles Wilson* a 19. század közepén azt feltételezte, hogy azt Heródes építtette a Felsővárosban lévő palotája számára. A „magas” vezetéken mindenesetre a Jeruzsálemben 70 után állomásozó X. Fretensis legio építési feliratait is megtalálták, ami a churbán utáni építést támasztja alá. Dr. Ofer Sion véleménye szerint „mostanra a vízvezeték feltárt részét a 2. századra tudjuk keltezni, Aelia Capitolina építésének idejére, amikor a Bar Kochba-felkelés leverése után, 135-ben Hadrianus egy pogány várost épített Jeruzsálem romjain. Ugyanakkor azt is feltételezhetjük, hogy a vízvezeték építését Betlehem környékén még Heródes alatt kezdték. A régészeti kutatások bebizonyították, hogy az *aquaeductus* teljes hossza kb. 13 km volt.”

http://bibliairegeszet.blog.hu/2010/02/19/egy_romai_kori_vizvezetek_ujra_felfedezese_jeruzsalembe

Szenzációs lelet a babiloni fogságról

Egyelőre csak amerikai internetes forrásokon értesülhetünk arról, hogy a jezsuiták által alapított Szent József Egyetemen (Philadelphia) március 21–22-én elhangzó előadáson bejelentik: újabb dokumentumokat találtak, amelyek a zsidók babiloni száműzetéséről tanúskodnak. Az ékirásos táblák a Kr. e. 6–5. századból származnak, és egyelőre „Al-Yahuda-szövegek” gyűjtőnéven hivatkoznak rájuk. Dr. *Bruce Wells*, a Szent József Egyetem docense és az ókortörténeti program vezetője nyilatkozatából megtudhatjuk, hogy „az Al-Yahuda jelentése 'Júda városa', ami minden bizonnyal Jeruzsálemre utal”. Az eddig ismeretlen leletekre természetesen nem Jeruzsálemben, hanem Irakban bukkantak rá, az egykori Babilónia tartomány területén. Az ékirásos dokumentumok abban az időszakban keletkeztek, amit a „babiloni fogság” néven ismer a zsidó történelem. Ennek szűken értelmezett időhatárai: Kr. e. 608/7 (Nabu-kudurri-uszur első hadjárata Júdea ellen) és Kr. e. 538/7 (II. Kúrosz rendelete a zsidók hazatéréséről), bár valamennyi száműzött zsidó természetesen nem tért vissza hazájába, hanem leszármazottaik is Babilonban maradtak. „Az Al-Yahuda kifejezés használata elárulja, hogy elegendő számú ember volt a száműzetésben, akik létrehozták saját városukat” – mondja Wells. A táblák tartalmáról csak annyit árultak el, hogy azok normál üzleti ügyekkel foglalkoznak, és találhatóak közöttük rabszolga-adásvételi szerződések és házasságkötési okmányok is. A táblákat babilóniai ímokok vetették agyagtáblákra, közülük nem egy héber nevet viselt. „Már régóta vita folyik arról, hogy hány zsidót kényszerítettek száműzetésbe ebben az időben” – folytatta Wells. „A táblák a legelső bizonyítékot szolgáltatják arra vonatkozóan, hogy a Júdeából származó egyszerű emberek is éltek Babilonban”. A márciusi konferencia felszólalói között lesz *Laurie Pearce* (University of California, Berkeley) és *Cornelia Wunsch* (University of London), akik jelenleg is a szövegek kiadásán és fordításán dolgoznak.

http://bibliairegeszet.blog.hu/2010/03/11/szenzacios_lelet_a_babiloni_fogsagrol

Yahudu Tablet